Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf in der SS-Familie

von

Fritz Weitzel

SS-Obergruppenführer og General der Polizei

1939

Oversat med tilføjelser af

Charles Barger

Nyformateret med revisioner og tilføjelser af

Sonnenlicht

&

Lammas 2007

Machine Translated by Google

Indholdsfortegnelse

Fejringer i SS-familiens liv.....4 Årlige fester i SS-familien: Den årlige cyklus 4
Fejringen af julen 6
Tidsplanen 6
Jul-kransen..... 7
Bagningen.....9
juledagssange og -historier.....11 Wotans dag og jul-fortælleren..... 12
Juletidstræet 20
Vintersolhverv i SS-mandens hus.....20
Juleaften 21
Nytårsaften og Jul-Leuchter..... 22 Påsken Fest..... 27
Påsketræet 27
Påskeæggene..... 27
Påskevandringen..... 28
Påskebålene 28
Tiden i maj 32
Sommersolhverv..... 32
Høstfesten.. 33
Dødsritualerne..... 33 The Jul and SS Corner... 35
Familiebogen ..... 36 Vores runebogstaver..... 37
Fødselsdagsfejringen ..... 41 Særlige festligheder inden for familien 42
Navngivning af barnet ..... 42 SS
Ungdomsorganisationerne 44
Bryllupsceremonien og hustruens optagelse i SS 47
Begravelsesritualerne..... 50 Eden om SS-mand 51

Machine Translated by Google

Fejringer i SS-familiens liv

Denne publikation forklarer betydningen af de forskellige fejringer og giver vejledning til SS-familien om, hvordan man fejrer dem i den rette ånd. Ved at læse dette hæfte bør enhver SS-mand og SS-kvinde komme til en dybere forståelse af disse fejringer. Dette hæfte burde være særligt nyttigt for SS-kvinden, da de fleste af forberedelserne vil falde til hende.

Kendskab til vore forfædres skikke giver os indre fred; at overholde disse skikke giver os retning og styrke.

SS-familiens årlige fester: Den årlige cyklus Siden umindelige tider tilbad vores forfædre Solen som giver af liv og varme. Som en gylden skive skinnede den over dem, som et hjul rullede den hen over himlen.

Solen bestemmer hver dag, og dens vej er i sig selv en cirkel. Den tegner længere og kortere linjer rundt om Jorden. Klokken 6.00 ser vi det i øst, ved middagstid i syd og klokken 18.00 i vest. Og ved sommermidnat ser vi den i det fjerne nord, hvor den afslutter sin daglige cyklus.

Ydermere så vores forfædre, at hele året gik som punkter på et hjul. Det var den gamle hjulkalender, som kunne ses i horisonten. Under vintersolhverv viser solen sig i det arktiske nord for en kort tid på det sydlige punkt; i løbet af midsommerdag er det på det nordlige punkt. Forbindelsen af disse punkter giver nord-syd-linjen i horisonten.

På vore breddegrader står solen op på midsommer- og midvinterdagene i nordøst og sydøst, og går derefter ned i nordvest og sydvest. Forbindelseslinjerne for disse punkter danner et X: opdel den allerede opdelte cirkel i seks dele (Malkreuz , eller 'markerede kors'), og derfra følger hjulets ældgamle tegn:

Machine Translated by Google

Fjern derefter den ydre cirkel, og du har Hagal Rune:

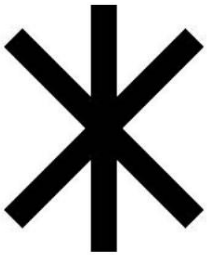

Fra det fjerne nord bragte vores forfædre en grundlæggende oplevelse med sig, som blev meget vigtig for deres fremtid og især for os, da vi genopdagede vores arv. Det var som følger.

I det høje nord kæmpede sommer og vinter mod hinanden som lysets og mørkets kræfter. Den mørke Vinter med sin Barskhed og Kulde syntes at vinde over den korte, golde Sommer. Og alligevel kom sommeren år efter år på trods af vinterens magt. Hvis dens ankomst hvert år ikke havde været en vished, ville det have betydet det nordiske folks død. Trist og deprimeret så de nordiske folk Solens cirkel blive mindre og mindre i slutningen af sommeren. Solen blev gammel, svag, bleg. Dens vej blev kortere, og i løbet af juli ville der kun være et par timers dagslys, og så ville den synke ned i det kolde Vesterhav og blive opslugt, som om den blev spist af et monster på Midvinterdag. Den var død og lå i sin grav. Spørgsmålet om, hvorvidt Solen ville forblive begravet, var lige så vigtigt som spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden ville leve eller dø.

Midvinterdag skete miraklet: Solen stod op fra sin vandgrav. Den blev født som et barn, samlede kræfter og viste sig foran det festlige og glade Folk, som følte, at livet blev givet tilbage til dem. Dette skete hvert år. Og hvert år fejrede de det som deres vigtigste festival, deres hellige og hellige nat-festival. De hilste solen med tændte fakler for at hjælpe med at befri den fra vinterens døds bånd. Og de fejrede så ofte som muligt Solens stadigt voksende cirkler. Ild ville brænde højt den dag i foråret, hvor dag og nat var lige lange, for Solen havde bestemt endelig vundet kampen. Og igen sankthansnatten, hvor solen havde vundet sin største sejr og natten kun varede i et par timer. Denne fest blev til sidst den vigtigste af alle.

Den stærke sol gjorde høsten mulig, grund til endnu en fest, hvorefter dens styrke aftog hurtigt, og den igen gik mod døden, som igen ville blive nyt liv.

Så langt tilbage som i den nordiske og germanske tid i det tyske folkeslag fortalte man om Solens død og opstandelse i mange forskellige fortællinger. Vi er heldige at vide mere om denne tidlige folkekultur end om nogle perioder meget senere i vores historie. Denne soloplevelse er genstand for næsten alle vores førkristne eventyr, som brødrene Grimm har samlet, nedskrevet for mere end hundrede år siden og dermed bevaret for alle tider. Den sollignende prinsesse, dræbt af en dårlig, vinterlig kraft, genopstået af en ung helt: det er essensen af alle disse historier, som var vidunderligt udvidede og varierede.

Machine Translated by Google

Mennesket så denne lov om 'dø og blive' – Goethes *Stirb und werde* – overalt omkring sig i naturen. De Solens årlige cyklus bestemmer rytmen af alle levende ting, dyr såvel som planter. Hele deres liv kredser om ungdom og aldring, død og genfødsel. Og menneskets eget liv fulgte denne rytme. Den nordiske mand vidste, at hans liv kom fra lænden på en mand, der var bestemt til at dø. I vidende om sin egen død overleverede han livet. Det var essensen af hans tro. Hvad han lærte af Solen, så han i sine skove. Derfor anså han træer for at være hellige. Han forestillede sig, at hele universet var understøttet af et gigantisk træ: det gamle asketræ beskrevet i Edda. I sin evighed giver loven om 'dø og blive' konstant fornyelse, evig rytme.

Som Nietzsche bemærker i *Zarathustra:*

> *Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles stirbt, Alles blüht wieder auf, ewig läuft das Jahr des Seins.*
>
> *Alles bricht, Alles wird neu gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles scheidet, Alles grüsst sich wieder; ewig bleibt sich treu der Ring des Seins.*
>
> *Alt går, alt vender tilbage; ruller evigt værens hjul. Alt dør, alt blomstrer igen; evigt løber værens år.*
>
> *Alt går i stykker, alt samles på ny; evigt bygger væsenets hus sig selv. Alt deler sig, alt hilser sig selv igen; evigt forbliver ringen af væren sand.*

Derfor havde den nordiske mand ved sine fejringer bålene, solhjulet og træet som symboler. I fortællinger læser vi om Livets Træ, som vokser på moderens grav og beskytter det unge liv gennem sine velsignelser.

Fejringen af julen

Når Nebelung (november), de dødes måned, er gået, begynder julens tid, med dens viden om solens opgang fra dens søvn, om fornyelse efter den vinterlige død, om lysets fødsel fra mørket. af de lange nætter.

Selvom vi tyskere ikke længere bor i det fjerne nord, og selvom vi kan lindre nedtrykte følelser gennem lys og opvarmning, er vores forfædres gamle erfaringer meget stærke og levende i os. Vi føler stadig, at julen er den største fejring af vores år. Derfor gør vi alt for at fejre det med stil med vores familier.

Tidsplanen

Først skal du se på hele denne festlige tid. Det plejede at vare fra den 6. dag i jul (december), som var Wotans dag og nu er Sankt Nikolaus dag, til den 6. dag i Hornung (januar), som var Friggas dag og nu er helligtrekongersdag. Den vigtigste fejring var ved Midvinternatten, natten til den 21. juli, hvor bjergtoppe ville have været optændt af bål.

Machine Translated by Google

Vi har vænnet os til nogle ændringer i denne tidsplan. Forberedelsestiden, advent, varer nu fra den første søndag i juli til den 24. dag i juli. Advent indeholder fire jul-søndage, Wotans dag (6.) og vintersolhverv (21.). De tolv hellige dage starter med juleaften den 24. juli og slutter på Friggas dag den 6. Hornung. Disse 12 dage er fyldt med særlige festligheder, især nytårsaften og nytårsdag.

Jul-kransen Den

første jul-søndag hænges Jul-kransen op i stuen. Dens grangrene fylder huset med førjulsdufte, dens røde bånd vækker glæde til de kommende festligheder, og dens røde lys lyser de mørke vinteraftener op. Julekransen svarer til det gamle solhjul, og da den er lavet af levende grønt, minder den os om det gamle Livets Træ. Når vi har lavet disse forbindelser, vil vi helt sikkert lave de rigtige forberedelser til festivalen.

SS-manden skulle gå til sin venlige vognmand og bede om et træhjul på omkring 50-80 cm i diameter. Der er helt sikkert en ekstra liggende. Han skærer den ene side af navet af, så hjulet kan ligge fladt. Det farves derefter mørkebrunt eller knaldrødt og bliver således familiens Jul-hjul, som skal opbevares på et lavt bord eller på familiekisten i et hjørne af stuen.

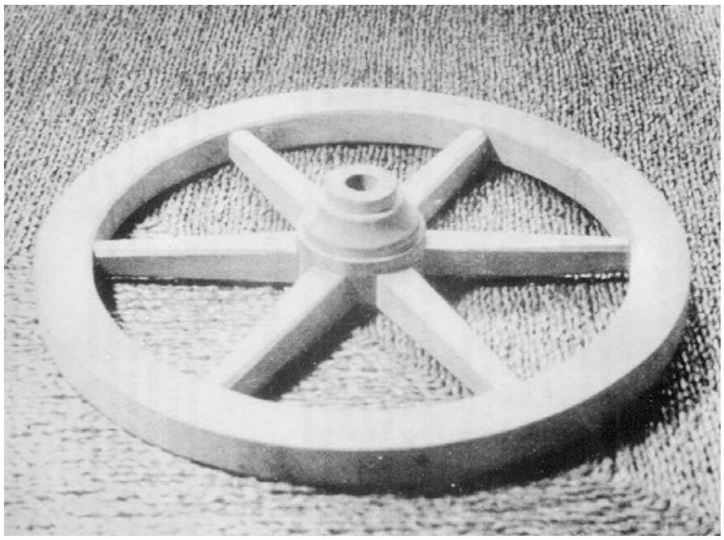

Jul-hjulet, eller 'solhjulet', med sin dybt rodfæstede germanske religiøse betydning bruges som base for SS-træet.

En lille, ung, gaffelformet træstamme uden grene sidder fast i midten af navet, så vi kan genskabe Livets Træ, der vokser fra Solhjulet. Dette Livets Træ vil blive brugt af SS-familien ved alle årets fejringer.

I stedet for vognhjulet kan du bruge et træhjul med skillevægge indsat og dekoreret med runebogstaver. Træet skal stadig fastgøres i midten. Det kan udskiftes hvert år af

Machine Translated by Google

stammen af juletræet i slutningen af sæsonen. Således erstatter det dybt symbolske hjul den meningsløse juletræsfod i støbejern, som ikke har nogen plads i SS-hjemmet. Det samme gælder de elektriske trælys og de forfærdelige glaspynt.

Vi placerer nu et rødt bånd begge veje hen over gaflen i toppen af træet, hvis ender er bundet til Jul-kransen, som nu hænger frit cirka halvvejs oppe i træet.

Det typiske SS Yuletide Tree sidder i midten af familiens kiste. Lige bagved er der en Bryllupstallerken og på hver side er der en Jul Plate.

Jul-kransen er lavet ved at binde bundter af små fyrrekviste rundt om en træbøjle (en børnebøjle er ideel) og fastgøre fire røde stearinlys på den.

Når SS-kvinden gør bordet klar til eftermiddagskaffe den første jul-søndag, pynter hun det med yderligere fyrkviste og tænder det første lys på jul-kransen. Hver efterfølgende søndag tændes et ekstra lys. På denne måde vokser lysene langsomt, indtil der er en eksplosion af lys på juletræet ved vintersolhverv, hvilket skildrer solhvervsbrandene. Alternativt er det også sædvanligt at tænde fire stearinlys den første søndag, derefter at mindske

Machine Translated by Google

antallet med én hver uge. Således skildres det gamle, døende år, som genfødes i de mange stearinlys på juletræet, selv når dets sidste lys dør.

Bagningen

Traditionelt vil den tyske husmor bage tre forskellige typer kager til julen:

1. Stor kage,
2. Honningkager og mandelkiks, 3.
   Formkiks.

Husmoderen skal huske på, at julebagningen har en særlig betydning. Ikke alene skal det smage godt, det skal tilføje betydningen af fejringen. Således skulle kagerne og kiksene, ligesom juletræet, julkransen og lysene, symbolisere de store forandringer, der sker ved vintersolhverv. Og derfor bør en god SS-husmor være stolt af at holde sig til de gamle opskrifter og former og afvise alle billige og amerikansk fabriksproducerede varer.

Den store kage serveret med et stearinlys i midten og den store flade kage er stadig at finde i hvert hus i dag. Honningkagerne og kiksene, som smager så dejligt lavet med honning og sirup og som fylder hele huset med deres lækre aroma, skal skæres i hjerter, stjerner og hjul.

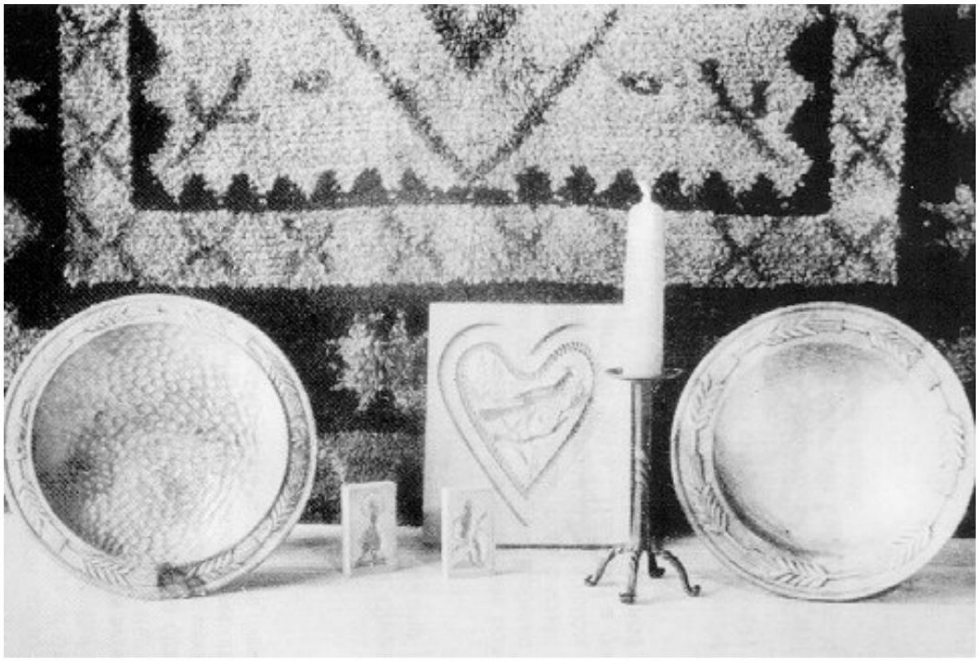

To juleplader af træ er vist udskåret med hvedemotiver. Mange forskellige udskæringer, herunder runer, kan findes på dem, selvom hvedemotiver er blandt de mest almindelige. Der er også vist tre træforme, en stor og to små, der bruges til at forme kiks.

Machine Translated by Google

Til sidst skulle enhver SS-husstand have et komplet sæt træskærere til mandelkiks.

De foretrukne former er:

1. Hanen, melder af dagtimerne; 2. The Boar, en traditionel julemad; 3. Rytteren, Wotan på sin hest; 4. Jægeren, Wotan; 5. Spinderen, Lady Holle eller Frigga; 6. Livets træ; 7. Menneskeparret.

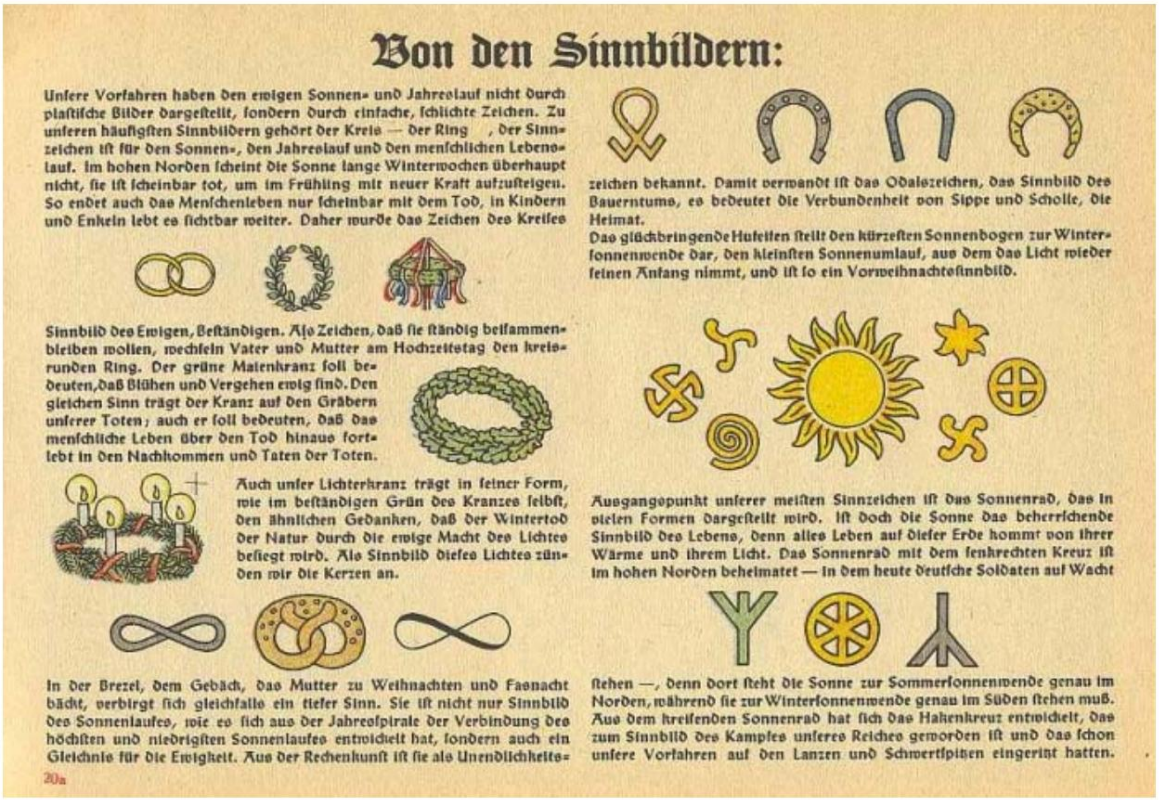

Von den Sinnbildern:

Unsere Vorfahren haben den ewigen Sonnen- und Jahreslauf nicht durch plastische Bilder dargestellt, sondern durch einfache, schlichte Zeichen. Zu unseren häufigsten Sinnbildern gehört der Kreis — der Ring , der Sinnzeichen ist für den Sonnen-, den Jahreslauf und den menschlichen Lebenslauf. Im hohen Norden scheint die Sonne lange Winterwochen überhaupt nicht, sie ist scheinbar tot, um im Frühling mit neuer Kraft aufzusteigen. So endet auch das Menschenleben nur scheinbar mit dem Tod, in Kindern und Enkeln lebt es sichtbar weiter. Daher wurde das Zeichen des Kreises

Sinnbild des Ewigen, Beständigen. Also Zeichen, daß sie ständig beisammenbleiben wollen, wechseln Vater und Mutter am Hochzeitstag den kreisrunden Ring. Der grüne Maienkranz soll bedeuten, daß Blühen und Vergehen ewig sind. Den gleichen Sinn trägt der Kranz auf den Gräbern unserer Toten; auch er soll bedeuten, daß das menschliche Leben über den Tod hinaus fortlebt in den Nachkommen und Taten der Toten.

Auch unser Lichterkranz trägt in seiner Form, wie im beständigen Grün des Kranzes selbst, den ähnlichen Gedanken, daß der Wintertod der Natur durch die ewige Macht des Lichtes besiegt wird. Als Sinnbild dieses Lichtes zünden wir die Kerzen an.

In der Brezel, dem Gebäck, das Mutter zu Weihnachten und Fasnacht bäckt, verbirgt sich gleichfalls ein tiefer Sinn. Sie ist nicht nur Sinnbild des Sonnenlaufes, wie es sich aus der Jahreskspirale der Verbindung des höchsten und niedrigsten Sonnenlaufes entwickelt hat, sondern auch ein Gleichnis für die Ewigkeit. Aus der Rechenkunst ist sie als Unendlichkeits-

zeichen bekannt. Damit verwandt ist das Odalszeichen, das Sinnbild des Bauerntums, es bedeutet die Verbundenheit von Sippe und Scholle, die Heimat.
Das glückbringende Hakenkreuz stellt den kürzesten Sonnenbogen zur Winterssonnenwende dar, den kleinsten Sonnenumlauf, aus dem das Licht wieder seinen Anfang nimmt, und ist so ein Vorweihnachtssinnbild.

Ausgangspunkt unserer meisten Sinnzeichen ist das Sonnenrad, das in vielen Formen dargestellt wird. Ist doch die Sonne das beherrschende Sinnbild des Lebens, denn alles Leben auf dieser Erde kommt von ihrer Wärme und ihrem Licht. Das Sonnenrad mit dem senkrechten Kreuz ist im hohen Norden beheimatet — in dem heute deutsche Soldaten auf Wacht

stehen —, denn dort steht die Sonne zur Sommersonnenwende genau im Norden, während sie zur Wintersonnenwende genau im Süden stehen muß. Aus dem kreisenden Sonnenrad hat sich das Hakenkreuz entwickelt, das zum Sinnbild des Kampfes unseres Reiches geworden ist und das schon unsere Vorfahren auf den Lanzen und Schwertspitzen eingeritzt hatten.

20a

Håndformede kiks bør også laves i form af runebogstaverne. Denne operation er ikke svær, hvis dejen først rulles til en lang tyk spaghetti. Sådanne runebogstaver som hagekorset, odalrunen i alle dens forskellige former, kringlen, solspiralen og hesteskoen kan så nemt dannes. Det samme kan det fire-, seks- og otte-egers solhjul.

Disse kiks skal bruges til at dekorere julkransen, juletræet og julebordet i hver SS-familie.

Machine Translated by Google

Julesange og historier

Jul tid er især en tid for børnene. Forældre kan ikke gøre nok for at lyse op i disse kedelige dage og lange nætter.

Tænk bare over det: Hvor kommer vores dybe rodfæstede følelser for julen fra?

For det meste er de minder fra vores barndomsdage. Første indtryk varer længere og efterlader den dybeste bevidsthed om disse festligheder. Alle senere festligheder er kun meningsfulde, hvis denne indledende forståelse vækkes.

Fordi i Tyskland hver generation har givet de gamle traditioner videre til deres børn, har vi nu den tyske juletid, som er misundt af alle andre nationer.

Vi er nødt til at sikre, at disse gamle traditioner bliver videregivet på en sand og uændret måde, så de vil vække en stærk følelse hos vores børn for deres hjemland og deres folk, hvilket vil give dem en følelse af tryghed i dette moderne og stressende verden.

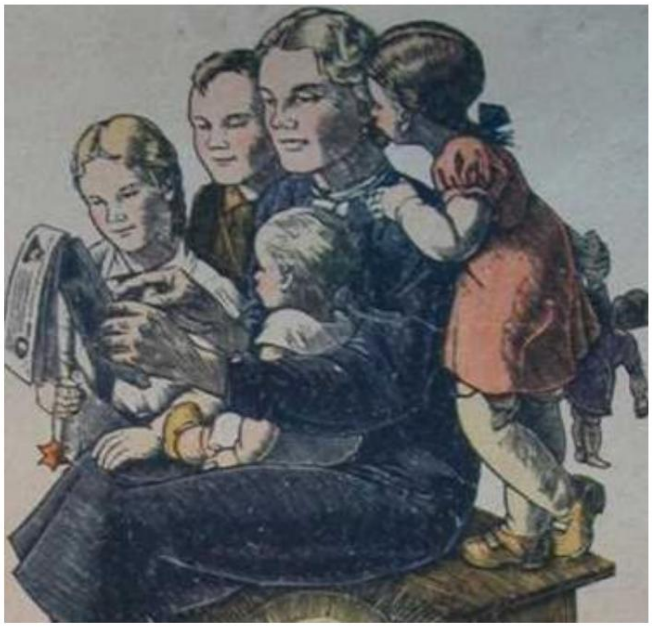

Ved julen skulle børnene synge vores gamle julesange. Derfor skal mødre selv kende sangene og lære dem af hele deres hjerte og sjæl. En aften på den lokale skole vil hjælpe alle de forældre, der ikke blev undervist ordentligt som børn, til at få det rigtigt for sig selv.

Vores bedste julesange er:

1. Højt oppe i vinden, 2.
O Juletidstræ, hvor grønne er dine grene, 3. Hellig
nat fyldt med stjerner.

Machine Translated by Google

Juletiden er en tid som ingen anden for at fortælle historier. Kernen i vores eventyr er tusinder af år gammel. Hvis du er i stand til at forstå den dybere betydning af begivenhederne ved vintersolhverv, vil du ikke kun gøre dine børn glade med disse historier, men øge din egen viden om julen og din racemæssige arv.

Hver søndag i juli er det sædvanligt at fortælle en historie, der taler om solhverv og det kommende år:

1. Den 1. juli søndag, Rødhætte: Barnet med den røde kasket (Solen) går ind i den mørke skov for at besøge den gamle mor (Jordmoder) og bliver opslugt af et monster; den unge jæger bringer barnet frihed og dermed årets genfødsel.

2. Den 2. juli søndag, Snehvide: Fyrstebarnet går ind i den dybe skov, når nissernes rige (Moder Jord) og bliver dræbt af den onde (stedmoderen); barnet sover på et bjerg i en glaskiste (isen Vinter) men bliver befriet og bragt hjem af en ung helt.

3. Den 3. juli søndag, Maiden Marlene: Prinsessen med det gyldne hår (solen) er fængslet i et tårn (solens død), og verden bliver gold og tom; prinsen forsøger at befri hende, men bliver forpurret af den dårlige (den dårlige brud), indtil tiden er inde, og han genkender den rigtige brud og bringer hende hjem.

4. Den 4. jul søndag, Tornerose: Prinsessen når den gamle spindekones tårn og falder i en dyb søvn; verden bliver gold og tom, indtil en ung prins kommer og går gennem rosenhækkene, fordi tiden er moden (vintersolhverv); han vækker den sovende pige med et kys, verden vågner og stråler i nyt lys.

Se også den gamle saga om Sigurd og Brünnhilde i historien om *Waberlohe* (eller 'Magisk ild').

Wotans dag og *jul-fortælleren*

Den gamle fest i Wotan fejres den 6. juli. I gamle dage drev vore forfædres Gud gennem luften, besøgte sit folk, var venlig over for dem og efterlod dem små gaver. Han annoncerede starten på vintersolhvervssæsonen og det kommende nytår.

Den kristne kirke kunne ikke undertrykke disse årlige besøg af denne hvidskæggede, enøjede leder af de gode Ånder. Så de satte en af dens formodede helgener, St. Nikolaus, i Wotans sted.
Men i mange områder af Tyskland forblev historien om *Schimmelreiter* (eller 'White Horse Rider'), også kendt som Hruodprecht (eller Ruprecht, der betyder 'Shining with Glory') eller Wotan eller blot Julefader.

SS-familier bør samles og gøre besøget af julemanden til en mindeværdig begivenhed for deres børn, som helt sikkert vil takke dem for det i de kommende år. Men hvor et egentligt besøg ikke kan arrangeres, bør alle medlemmer af familien stille deres Jul-tallerkener i vindueskarmen,

Machine Translated by Google

hvor de vil blive fundet om morgenen fyldt med æbler, nødder og håndformede kiks, de første budbringere til den kommende fest.

Hvert medlem af familien bør have sin egen Jul-tallerken. Når et barn bliver født, skal det overrækkes en Jul-tallerken ved navngivningsceremonien. Det skal være en gammel tin-, træ- eller keramikplade dekoreret med Livets Træ og bogstaver. Da denne Tallerken bruges gennem hele ens liv, skal den være smuk, men ikke for stor. Det bruges til fødselsdage til stearinlysene; på Wotan's Day, Juledag og Nytårsdag for godbidderne; påskesøndag for æggene; på høstfesten for æblerne; i bryllupsceremonien for brød og salt; og i Begravelsesceremonien for Livets Lys, som skulde slukke paa den.

Fremstillet af SS-porcelænsfirmaet Porzellan-Manufaktur Allach-München til julen 1941 og tilgængelig for offentlig køb, *Jul-Teller,* eller 'Jul Plate', vist her har en grøn kant med symbolske Tree 0f Life-motiver på den nederste kant. Midten af pladen er dekoreret med *Schneeglöckchen,* eller 'snegækker'.

Machine Translated by Google

Allach Jul-pladen fra 1943 er dekoreret med et enkelt design af *Krokusse,* eller 'krokus', der springer op gennem vintersneen.

Denne *Jul-Teller* fra 1940, produceret af Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, skildrer familien, det stedsegrønne træ og bålet fra bjerget og *Sonnenrad,* eller 'Solhjuls-hagekorset'.

Machine Translated by Google

Inden for grænsen af vintergækker, krokus og opgående sole bærer Allach Jul-pladen fra 1944 en inskription fra 1800 -tallets digter og dramatiker CF Hebbel:

Und von allen Sternen nieder
Strömt en wunderbarer Segen,
Dass die müden Kräfte wieder
Sich in neuer Frische regen,
Und aus seinen Finsternissen
Tritt der Herr so weit er kann,
Und die Fäden die zerissen,
Knüpft er alle wieder an.

Og ned fra alle stjernerne
flyder en herlig velsignelse,
Så den trætte styrke
Kan igen føle sig frisk,
Og ud af mørket
Mennesket vil gå, så langt det kan,
Og de tråde, der var knækket
Vil blive repareret igen.

Machine Translated by Google

Specialplader fra Allach-fabrikken, lavet af hvidt porcelæn og med nationalsocialistiske symboler i relief, blev uddelt som personlige gaver fra Reichsführer-SS.

I midten af 1943-pladen er en hævet ørn, der griber et sværd og en klynge af egeblade. På grænsen er de berømte ord fra Friedrich der Größes brev til d'Argens i 1758:

> *Wir werden uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!*
>
> *Vi vil slå omkring os, så længe det tager, indtil vores forbandede fjende underkaster sig freden!*

Machine Translated by Google

Det centrale billede af 1944-pladen er et stort moderkors omgivet af en ring af seks jernkors og seks egeblade. Indskriften omkring pladen lyder: *Durch Mütter und Held ist unser der Sieg,* 'Sejren er vores gennem mor og helt'.

Machine Translated by Google

Jul-Telleren fra 1940 viser Sejrens Sværd i centrum med seks Sunwheel Swastikas, seks Hjerter og tolv Hagal Runer på grænsen.

Jul-pladen fra 1942 viser solhjulets hagekors med faklen i midten, omgivet af fire hjerter og seks Hagal-runer, sammen med ordene *Nur aus Opfern steigt groß das Reich,* 'Kun fra offer vil riget stige højt'.

Machine Translated by Google

Sunwheel Swastika og Man Rune dominerer *Jul-Teller fra 1941.* Rundt om grænsen er seks mindre solhjul, seks hjerter og tolv Hagal-runer.

Jul-Teller fra 1944 fra Waffen-SS Division *Langemarck* er udskåret i træ og bærer et centralt Sunwheel Swastika med tre heste.

Machine Translated by Google

Juletidstræet

Efter at SS-mændene har stået ved bjergbålene under vintersolhverv og hørt ordene om fordybelse og advarsel, bringer de et af de små træer hjem, der har set ilden.

Det sande er sat ind i navet på Jul-hjulet og dekoreret med juletidens lys. Og således står det stedsegrønne Livets Træ i stuen og fortæller om den mørke Vinters død og den kommende tids skinnende genfødsel.

Vintersolhverv i SS-mandens hus

Vi bør huske betydningen af juletræet, selvom vi skal købe det på byens marked. Det skal være et smukt slankt træ, hvis brede grene skal sprede højtidelighed og festivitas i rummet. Den skal stå i Jul og SS hjørnet af huset. Det skal dekoreres med den største omhu.

Start ikke forberedelserne i sidste mulige øjeblik og skynd dig derefter ud for at købe det affald, den nærmeste butik har at byde på. Hvilken mulig betydning kan der være i tinsel, englehår, glaspynt, tinsel og andet sådant sludder på juletræet i SS-familien?

Jul-hjulet, som støttede Jul-kransen, rummer nu juletræet. Der skal ikke være noget ovenpå træet; grenens krone skal forblive bar. De bedste dekorationer er
de tændte stearinlys.

Derudover skal der hænges masser af røde æbler på træet med tynde tråde. Æblet er et symbol på det kommende liv, og rød er Solens farve. Andre symboler med lignende betydning er gyldne og sølvmalede nødder. Og selvfølgelig de hjemmebagte, håndformede kiks med deres

Machine Translated by Google

forskellige betydninger skal hænges på træet sammen med en marcipangris, der symboliserer jul Orne.

I løbet af de lange julaftener skulle faderen skære træsmykker i alle de forskellige former for Jul-hjulet og hagekorset for at fuldende udsmykningen af træet. Men hovedindtrykket skal altid komme fra selve juletræet og ikke fra dekorationerne.

Julefesten

Vi fejrer jul om aftenen, ikke om morgenen. Juletiden er festen for det nyfødte lys og det fornyende liv. Derfor er det festen for mindehøjtiden for barnets fødsel, af tak til moderen, for gode ønsker for hele folkets vækst. Grunden til at vi giver gaver til julen er for at vise respekt over for andre medlemmer af vores folk for den rolle, de spiller i dets fortsatte eksistens.

I Tyskland er julen således en fest for både den tætteste og den bredere familie, der har en tendens til at udelukke udenforstående, men for hvilken en for længst mistet søn eller en, der bor langt væk, altid er velkommen til at vende tilbage.

Gaverne, som kun er værdifulde i det omfang, giveren har arbejdet på dem, lægges hemmeligt under træet af faderen. Når alt er klar, samles familien i det tilstødende lokale til aftensmåltidet. Bordet skal være festligt og dækket med omhu. Dette er starten på julefejringen.

Måltidet skal være omfattende med en hovedret af karper, gås, orne eller hare. Disse dyr er traditionelt blevet spist til julemåltidet og bør aldrig erstattes af anden mad.

Ikke kun gaverne, men hele fejringen skulle være fuld af overraskelser for alle medlemmer af familien. Faderen tænder lyset i *Jul-Leuchter,* eller 'Jul Earthenware Candlestick', hvorfra trælysene igen får deres lys. På træet skal der være 13 (svarende til 12 måneder plus den 13. fornyelse) eller 27 (tre måneuger hver med ni dage) stearinlys. Tre tilstødende stearinlys skal forblive slukkede. Så kalder han sin kone, børn og eventuelle andre familiemedlemmer ind i rummet ved hjælp af en lille klokke.

Mens de beundrer træet, tænder han de sidste tre lys og siger:

> *Dette lys skulle brænde for vores forfædre, som er med os i aften. Dette lys skulle brænde for mine døde kammerater fra krigen. Dette lys skulle brænde for vores millioner af tyske brødre over hele verden, som alle fejrer jul med os i aften.*

Herefter skulle alle synge sangen 'O Yuletide Tree, How Green Are Your Branches', uden hvilken julefejringen er utænkelig, og åbne gaverne. Aftenen skal være rolig og oprigtig. På det aftalte tidspunkt vil familien lytte til viceførerens juledagstale og gennem den føle et bånd, der rækker ud til at omfatte hele Folket i

Machine Translated by Google

tyske brødre. I løbet af aftenen skal familiebillederne vises, gamle familiehistorier fortælles, og resultaterne af forskning i familiens historie udveksles.

Nytårsaften og *Jul-Leuchter*

Juleaften efterfølges af de tolv hellige dage, vigtige festdage for vores forfædre, hvor ingen arbejdede. Wotan og hans hær af de døde blev sagt at ride gennem luften; og Frigga, eller Lady Holle, førte de Ufødtes Hær over Folkets Hoveder.

Vi bør tænde stearinlys på træet så ofte som muligt i disse dage. I løbet af natten til nytårsaften når festlighederne endnu et højdepunkt. Juletidens begivenheder gentages, og igen siger vi farvel til de gamle og ser håbefuldt på fremtiden.

Årets sidste aften er en meget glad tid. Børnene har købt lille fyrværkeri og hygger sig. Mor henter skeen til støbning af bly, som kun nogensinde skal bruges til dette formål. Blyet smeltes på skeen og hældes i en skål med koldt vand. De resulterende figurer og former forudsiger fremtiden. Lykønskningskort sendes til fjerne slægtninge. Punch fylder huset med sin aroma, og aftensmåltidet er lige så storslået som det ved julen.

Jul *-Leuchter,* præsenteret af Reichsführer-SS Himmler til SS-manden, er det vigtigste symbol, der bruges hele året til at markere festligheder og mindehøjtider. Dens udskårne hjerte repræsenterer ildsted og hjem, og Hagal Rune fred gennem sejr.

Machine Translated by Google

Ved midnat, når stearinlysene på juletræet er brændt ned, sætter SS-manden *Jul-Leuchteren* på bordet. Lysestagen med sit årelange lys er blevet tændt ved hver familiefest det seneste år. Dens lys er brændt ned, og den skulle modtage et nyt i aften.
Ligesom vore forfædre aldrig lader den hellige ildstedslavning slukke ild, så skal vores *Jul-Leuchter* altid have et lys. Således bliver det et symbol på det aldrig døende sollys. Alle bliver meget betænksomme, når det gamle lys endelig brænder ned, og det nye sættes på plads.

SS-personale, der modtager Jul lertøjsstage og citat

Machine Translated by Google

Jul-Leuchter præsentationsceremoni i Flandern

Verdensberømte Jul lertøjsstager produceres på Allach fabrikken

Machine Translated by Google

Der Reichsführer-SS

Berlin, Julfest 1938

An meine SS-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, sauberen Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler

Jul -*Leuchter* -citatet fra 1938

Machine Translated by Google

Citatets ord er som følger:

Jeg giver dig denne julestage i lertøj. Det er udformet i vores folks traditionelle stil.

Dens lys skal brænde i løbet af nytårsaften, som for os falder natten mellem 31. december og 1. januar.

Det lille lys skal brænde som et symbol på det sidste år i dets sidste timer.

Det store lys skal lyse i det første øjeblik af det nye år.

Der er en dyb visdom i denne skik.

Må enhver SS-mand se det lille lys gå ud med et rent hjerte og tænde det nye lys i det nye år med fornyet kraft.

Det er, hvad jeg ønsker for dig og dine pårørende i dag og for hele fremtiden.

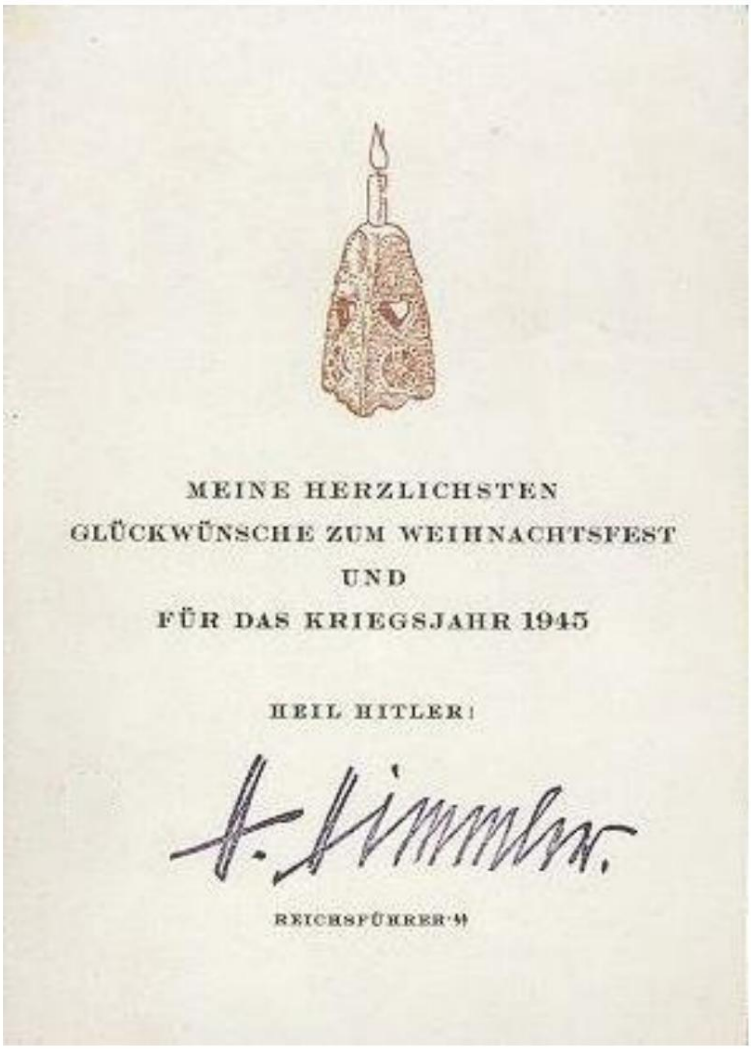

Dette billede viser et julekort trykt på vegne af Reichsführer-SS Himmler. Bemærk den *Jul-Leuchter,* der blev brugt til at dekorere dette enkle kort, hvor der står: 'Mine hjertelige ønsker for julen og for krigsåret 1945'.

Machine Translated by Google

Påskefesten

Navnet *Ostern,* eller 'Påske', er af germansk oprindelse. Det angiver, at Solen står op nøjagtigt i *Ost,* eller 'Øst'. Med påskens ankomst afgøres kampen mellem vinter og sommer til fordel for den kommende sommer, for når påsken kommer, er Jævndøgn allerede forbi.

Påsken er en bevægelig fest, da den ikke kun bestemmes af Solen, men også af Månen. Påskedag er den første søndag efter fuldmånen, der følger efter forårsjævndøgn.

Den kristne kirke valgte denne gamle germanske fest for genopvågning og opstandelse til sin fejring af Kristi opstandelse. Påsken er festen for det sejrende forår, hvor loven om det evige liv i naturen er synlig i de tusindvis af knopper og voksende frø omkring os. Disse dage i påsken fejres af den germanske mand ved at samles om påskebålet, livets træ i huset, pilekatter, påskeæg og festmåltidet.
Fordi han ser Guds åbenbaring i naturens love, er alle disse symboler tegn på hans nærhed til Gud.

Påsken er en festlig tid, der varer i mange dage. I dag starter vi normalt festlighederne på Grøn Søndag (Palmesøndag), hvor påskesøndag er den største festdag. Hvis denne fejring skal have betydning for os, er vi nødt til at bruge så meget tid som muligt med familien og starte forberedelserne tidligt.

Påsketræet

På Grøn Søndag går børnene i skoven og klipper fleksibelt børstetræ af grædende pile-, birke- og hasseltræer, som bliver bundet til en krans.

Kransen skal hænges på grenen af Jul-hjulet placeret i SS-hjørnet af huset. Skærtorsdag skal kransen pyntes med pile- og hasselkakler, og påskesøndag skal påskeæggene tilføjes.

Påskeæggene

Alle ved, at påskeharen lægger påskeæggene. For at ære denne historie dukker kaninen op på bordet i mandelkiks og i påskereden i chokolade. Hvert familiemedlems påskered er hans eller hendes Jul-plade, som er polstret med mos eller bomuld og gemt i huset eller gården natten før påske. Hovedindholdet i reden er påskeæggene. De skal ikke erstattes af slik, men skal være ægte, levende æg. Ægget omslutter tydeligst kraften i det nye vågne liv. Det er derfor, alle spiser æg på denne, opstandelsens fest.

For at vise, at disse æg har en særlig betydning, er de farvet og malet. Der er mange måder at opnå denne farvning på. Ofte farves æggene brune ved at koge løgskind og

Machine Translated by Google

lade æggene trække i denne bryg. Hvis du køber farvede madfarver, kan du lave røde, gule, blå eller grønne skaller.

Med en opløsning af 10 procent saltsyre kan de farvede æg nu indskrives med mottoer, runebogstaver, kanter og tegninger. Versene på æggene skal være rettet mod finderen af ægget, og skal få ham eller hende til at grine, jo højere jo bedre. Børnene kan hjælpe med at male æggene, men bør ikke gravere på grund af den åbenlyse fare for, at der kommer dråber af syre i øjnene.

Æggene, der bruges i påskebagningen, skal pyntes såvel som de æg, der skal gemmes. De æg er nu kun hule skaller, som efter graveringen kan hænges enkeltvis eller i lænker på påskekransen.

De farvede halvskaller af de æg, der spises, skal sættes på hovedet på enderne af raklerne på kransen. Chokoladekaninerne skal dekorere bunden af Jul-hjulet, indtil de spises på skift.

Påskevandringen

Det er blevet en seværdig skik for hele familien at gå en tur 1. påskedag. Selv dårligt vejr kan ikke stoppe morgenvandringen påskedag. Faderen må ikke glemme, at han skal påtage sig rollen som påskeharen, så børnene finder skoven fuld af påskeæg og (imaginære) kaniner. Hvert år bliver børnene vækket fra virkningerne af vinterhi gennem denne særlige oplevelse.

Faderen burde sørge for børnenes latter og lykke ved at fortælle dem de gamle eventyr: den om den blinde, der skød en hare, den lamme, der fangede den, og den nøgne, der puttede den i lommen; hvordan solen hopper tre gange i påsken, når han hører latter; og historier om *Münchhausen, Eulenspiegel* og den vovede *Bomberg.* Alle disse fortællinger får folk til at grine af deres nonsens.

En tår vand fra et lille vandløb i skoven skulle smage særligt godt påskesøndag.
Og ved hjemkomsten skal frokosten bestå af suppe lavet af syre, friske grøntsager og røræg.

Påskebrandene

Påskebålene, der tændes i hele vores folkefællesskab, er glædesbål over forårets sejrrige opstigning. Derfor peger de allerede mod skærsommernattens bål.

Hvis SS-manden ikke kan deltage i en af fejringerne omkring sit hjemlands bål, bør han tænde Jul lertøjslysestagen under påsketræet i SS-hjørnet af hans

Machine Translated by Google

hus og overveje betydningen af disse brande for hans forfædre og betydningen af påske for ham og hans familie. Med den gamle tyske folkesangs ord:

Foråret er kommet for at hilse os, sydenvinden blæser
mildt, Alle engene blomstrer med røde og blå blomster.
Udenfor væver den brune hede en dejlig kjole til sig selv og
inviterer alle til majdans.
Skovfugle synger de sange, du ønsker
dig, Så kom til den glade dans, rejsen er det værd.
Under de grønne lindetræer skinner de hvide kjoler,
Alle Vinterens sorger er forbi for os børn.

Dette foto viser en *Osterfeuerräder,* eller 'Påskeildhjul', lavet i landsbyen Lügde uden for Bad Pyrmont, og udskåret med et ordsprog: *Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken, 1934,* eller 'Ingen kan forudsige, hvorfra vi starter. Gud alene vil lede os til vores skæbne, 1934'.

Traditionen med påskeildhjulet har levet videre gennem århundreder. Et stort træhjul bringes til toppen af et bjerg eller en klippe og fyldes med halm. Halmen tændes, og så rulles Hjulet ned ad bjerget eller klippen, hvilket understreger vores glæde ved forårets opståen.
Alle i landsbyen deltager i denne fejring.

Machine Translated by Google

Påskeildhjulet tages gennem landsbyen og derefter videre til toppen af bjerget eller klippen.
Et element af hellig ceremoni hersker gennem hele forløbet.

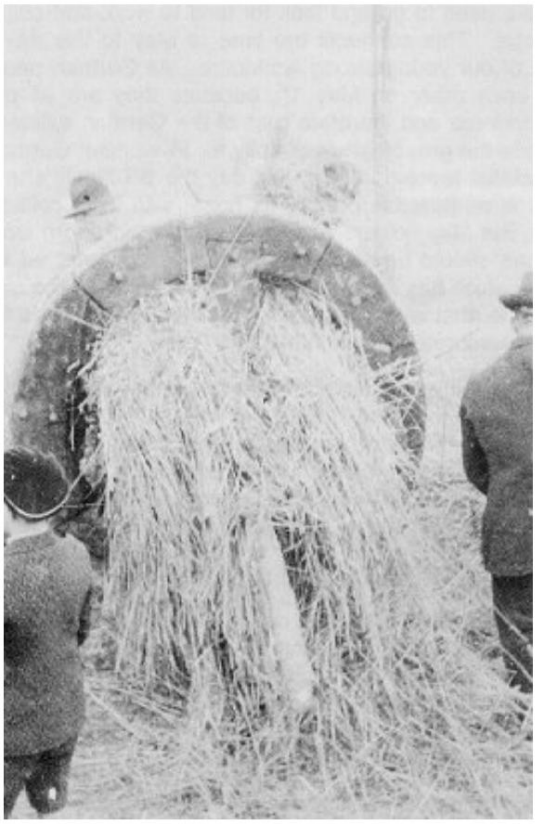

Påskeildhjulet er proppet med halm. Bagefter tændes halmen, og hjulet rulles ned ad bjerget.

Machine Translated by Google

Upon the Wheel på dette billede kan ses mottoet *Ein Volk, ein Reich, ein Führer.*

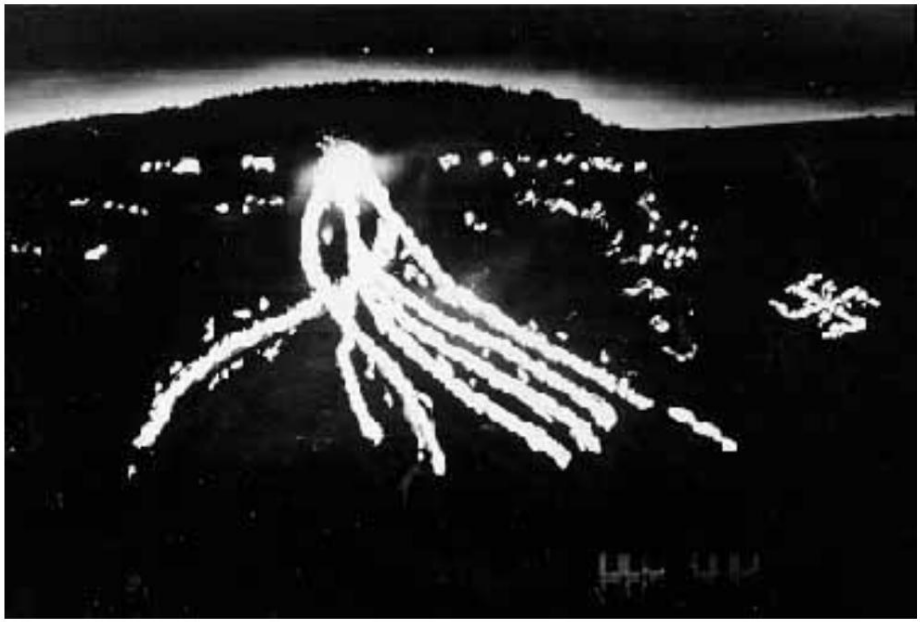

I 1934 blev fakkelbærere organiseret til at danne et enormt flammende hagekors på skråningerne af Osterberg, mens påskeildhjulene løb ned ad bakken.

Machine Translated by Google

Tiden maj

I gammel tid var maj den foretrukne måned for bryllupsfester. Og efter deres bryllup plejede de unge at gå og lede efter jord til at arbejde og dyrke. Med dagens fejring af vores unge, stærke arbejdsstyrke, er vi forbundet med denne tradition fra fortiden.

Alle tyskere føler et bånd til hinanden den 1. maj, fordi de alle er en del af den tyske arbejdsstyrke og derfor en del af den tyske eksistens. Den første dag i maj blev gjort til den store enhedsfest for alle arbejdende tyskere af den nationalsocialistiske revolution.

På denne dag skal SS-familien bruge så meget tid som muligt uden for hjemmet med arbejdskolleger og kammerater, mens blomster og grønt skal pryde hvert hus. Alle skal også være opmærksomme på, at den første dag i maj er forbundet med en anden maj-fest, med det græske navn pinse. Men mens den første dag i maj fejres udenfor huset, fejres pinsen inden for familien.

I denne sæson skal Jul-hjulets nav understøtte et lille grønt birketræ, dekoreret med farverige bånd: Livets træ i maj. Hver pige bør være klædt i hvidt, som om hun selv var majdronningen, majdansens centrale figur. Og endelig om aftenen opfrisker en kølig drink alle, der helhjertet har deltaget i den største fejring af det tyske folkefællesskab i denne, den gamle ægteskabsmåned.

Sommersolhverv

Solen har nu nået sin længste kurve hen over himlen. På denne dag er dens lys stærkere og længerevarende end på nogen anden dag. I det fjerne nord forbliver solen højt i 24 timer. Efter sin fødsel ved julen har lyset endelig nået toppen af sin vækst.

Midten af året er for os symbolsk for midten af vores liv, vores stærke virile handlinger, sammenholdet i hjemmet og vores Folks eksistens.

Sammen med andre organisationer, der deltager aktivt i opbygningen af det tyske rige, marcherer SS til de natlige brande på bakkerne og bjergene. Solens spil er et tegn på livets evige cyklus, ilden er det hellige mørke for Solens aldrig slukkende styrke, og talerne giver retning og opmuntring til de kommende kampe.

Inde i SS-hjemmet har børnene samlet fyrrebørstetræ og syrlingens røde blomster, som bindes til en krans og fastgøres oprejst på Jul-træet. Når ilden er slukket, vil faderen komme hjem, tænde Jul lertøjslysestagen og lysene på kransen, vække børnene og fortælle dem om festlighederne og talerne. Denne praksis skulle vække et ønske hos børnene om at være en del af fejringen af sommersolhvervs hemmeligheder.

Machine Translated by Google

Høstfesten

I løbet af efteråret bliver dagene kortere og nætterne længere, og året nærmer sig sin afslutning. Jorden har ladet planterne gro, Solen har modnet frugterne, og nu er lader og kældre fyldt med Jordens gaver. Den hårde vinter kan komme nu. Folket ser taknemmeligt til deres Gud, som får alt til at vokse, og ærer ham gennem høstfesten.

Inde i SS-mandens hjem vil alt være forberedt til høstfejringen. I byerne bør især sammenhængen til høsten på gårdene understreges. Børnene bør gå over markerne for at samle halm til høstkronen, og ikke købe den, for at uddybe deres forståelse af høsten.

Derhjemme vil halmen blive bundet ind i en høstkrans eller krone og hængt fra Livets træ midt på Jul-hjulet. Den vil blive pyntet med røde æbler og andre frugter, og nedenunder vil være placeret Jul-pladen med brød og salt. Dette giver gode rammer for at høre førerens taksigelsestale fra Bückeburg. Mange tyskere tager til Bückeburg for at lytte til adressen personligt.

Dødsritualerne

Nebelung (november) er de dødes måned. Året er nu ved at dø, hvor de sidste blade falder fra træerne. Denne gang er meget trist og melankolsk. Vi forstår på ny, at ligesom opstandelsen i påsken er en del af den årlige cyklus, så er den døende i efteråret også. Livet indeholder både fødsel og død. Fordi livet er helligt for os, er fødsel og død urørlige.

Historisk set falder mindedagene ind i denne måned Nebelung. Dagen den 10. november 1914 var slaget ved Langemarck, dagen den 11. november 1918 var den dødbringende dag for våbenhvilen, og dagen den 9. november 1923 var marchen til Feldherrnhalle. Hver november vender føreren og med ham hele nationen tilbage til Feldherrnhalle for at mindes vores døde martyrer.

Alle bør besøge de kært afdødes grave i løbet af denne måned og tage med sig blomsterkranse og livslys. SS-manden, som føler sig særligt tæt på den afdøde, vil tænde sin Jul-stage i lertøj til ære for sine faldne kammerater og de døde af sin familie på disse lange skumle aftener.

Hvis flere medlemmer af familien er samlet, skal der drikkes en skål til ære for de døde. Kransen, der er bestemt til kirkegården, skal først hænge på Jul-hjulet i en dag eller deromkring for at uddybe betydningen og lade den bære alle de særlige hilsner fra familien til familiens forfædre.

I løbet af denne tid bør billeder af forfædrene vises i SS-hjørnet, og den generelle snak skal handle om deres gode liv og modige dødsfald.

Machine Translated by Google

SS-kvinden husker sin faldne mand

Machine Translated by Google

Jul og SS-hjørnet

Billedet nedenfor viser det typiske SS-hjørne og familiekiste, fyldt med elskede familie- og SS-minder. På midten af brystet er Jul-stage i lertøj med to Jul-plader og til den ene ende Familiebogen. Bagved er en væg draperet med smukke traditionelle motiver.
Kisten er lavet efter familiens ønske og kan dækkes med udskårne runebogstaver.

Hjemmet for en SS-mand burde kunne kendes på dets SS-hjørne, som er afsat til særlige fejringer af hans familie. I dette hjørne bør alle de ting opbevares, som minder os om vores højere pligter. Fra dette Jul og SS-hjørne skulle et glad og stærkt skær omslutte hjemmet og

Machine Translated by Google

alle de mennesker, der bor i den. I dette hjørne bør alle de ting opbevares, som styrker vores blods stemme og pligterne til jord og folk, og alt, hvad der viser vores tro.

Hjørnet skal domineres af familiekisten, som rummer alle familiearvestykker samt de forskellige feriedekorationer, der bruges hele året. Et lille bord kan bruges i starten, men til sidst bør hver SS-familie have sin egen kiste.

Jul-stagen i lertøj står på kisten året rundt, omgivet af Jul-pladerne, en til hvert medlem af familien, som bruges til alle de årlige samfundsfester samt til fødselsdage, bryllupper og dødsdagen. Til tider erstattes Jul-pladerne af Jul-hjulet, som bruges til at holde Livets Træ og årets fem kranse: en hver til advent, påske, maj, solhverv og høst.

Væggen bag kisten skal hænges med et billede af Führer og en af Reichsführer-SS, samt familiebilleder, forfædrenes navne og memorabilia fra krigstiden. De store SS-runer og hagekors skal også være der.

Jul og SS-hjørnet er et mål for, hvor meget SS-manden og hans kone deltager i SS' skikke.

Familiebogen Enhver

SS-mand skal mindes strengt om sin pligt her, som hans sønner og døtre også vil minde ham om i fremtiden: han skal bede sine nulevende forældre og bedsteforældre om at skrive alle deres barndomsminder ned med det samme, sammen med andre minder, der bør overleveres til fremtidige generationer.

Navnene og datoerne på forfædretavlen vil være meningsløse for disse generationer, hvis de ikke ledsages af så mange historier som muligt, der beskriver de liv, vanskeligheder, festligheder og miljøer, som vores forfædre levede i. Denne viden om familiens blodlinje vil beskytte fremtidige generationer mod de nyrige og de sociale klatrere.

Bedsteforældrene, som ofte har en rigtig god hukommelse til barndomsbegivenheder, er forpligtet til at registrere deres viden og oplevelser for deres oldebørn. SS-manden skulle bare gå hen til dem, lægge en notesbog foran dem og sige: 'Skriv nu ned, hvordan det plejede at være'. Enhver modvilje forsvinder normalt hurtigt, da ældre generelt nyder at dele deres minder.

Når bedsteforældrene er færdige med at skrive, er det nu SS-mandens forældres tur. Og han burde også selv begynde at føre en optegnelse over sine oplevelser, især dem fra krigen og sine SS-fællers kammeratskab og heltemod.

De historier, der er indsamlet på denne måde, bør læses for familien juleaften. Således vil den væsentlige familieånd blive bevaret og styrket.

Machine Translated by Google

Vores Runebogstaver

I 5.000 år har Nordisk Folk brugt Runebogstaver til symbolsk at udtrykke et ønske eller en hellig tanke. Et af de ældste symboler er hagekorset, som er tegnet på Solens hellige cyklus, og som derfor kan ses som symbolet på den nordiske races ideologi. I dag er det symbolet på vort tredje rige.

Hvert kvalificeret medlem af SS Officer Corps bærer Sig-, Gibor-, Tyr-, Fa- og Hagal-runerne på sin *Totenkopfring* eller 'Dødens hovedring'.

Man- og Yr-runerne bruges som tegn på henholdsvis fødsel og død på annonceringer, nekrologer og gravsten. Ing- og Odal-runerne er tegn for henholdsvis blodet (bryllupper) og jorden (på familiegods og gårde).

Ringen er et symbol på den nye SS-religion. Efter bærerens død skal den opbevares på Himmlers Wewelsburg Slot.

SS -*Totenkopfring* er lavet af sølv, med runetegn midt i egeblade indgraveret på ydersiden. Indersiden er graveret med ejerens navn, datoen han modtog ringen og underskriften fra Reichsführer-SS Himmler.

Machine Translated by Google

Der Reichsführer SS

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Ichs einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbilden den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Rune sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Baumes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

H. Himmler

SS -*Totenkopfring*- citatet tildelt SS-Hauptsturmführer Schmidt i 1934

Machine Translated by Google

Citatets ord er som følger:

Jeg tildeler dig SS's dødshovedring.

Det er beregnet til at være:

Et symbol på vores loyalitet over for Führeren, på vores urokkelige lydighed over for vores overordnede og vores urokkelige følelse af bånd og kammeratskab.

Dødshovedet er påmindelsen om altid at være klar til at risikere sit eget liv for helhedens liv.

Runerne over for Dødens Hoved er hellige symboler på vores fortid, som vi igen er forbundet med gennem nationalsocialismens filosofi.

Begge Sig Runer repræsenterer navnet på vores Schutzstaffel.

Swastikaen og Hagal Rune har til formål at holde vores urokkelige tro på vores filosofis sejr for øjnene af os.

Ringen er omkranset af egeblade, bladene fra det gamle tyske træ.

Denne ring må ikke erhverves gennem køb eller tillades at falde i uautoriserede hænder.

Den skal returneres til Reichsführer-SS ved din udskrivning fra SS eller ved din død.

Fremstilling af efterligninger og kopier er en strafbar handling, og det er din pligt at forhindre det.

Bær denne ring med ære!

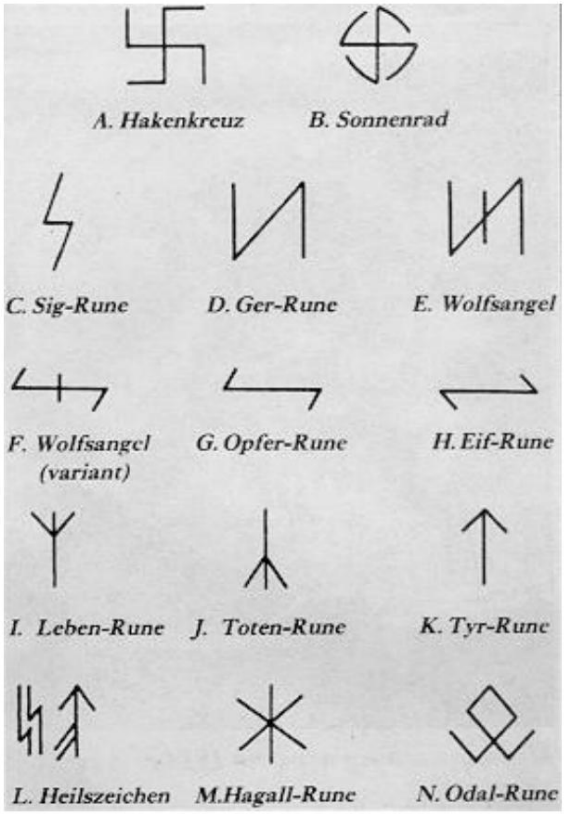

Nogle af de mere almindelige runebogstaver

Machine Translated by Google

Alle de følgende runebogstaver bør bruges rigeligt i julebagningen og til dekoration af påskeæg og gaver:

Hagal Rune: Det altomgivende
Ordet *Hagal* betyder 'hagl', som i haglsten, og er et symbol på ukontrollerede og destruktive kræfter. Gennem fjendens ødelæggelse opnås fred.

Sig Rune: The Victorious Sun
Solen lover vinderstyrke. De to Sig Runer på SS-flaget udtrykker det gamle ordsprog *Sig und Sal,* forløsningen, der kommer fra Solens sejr.

Gibor Rune: The Victorious Life
Gibor Rune er konstrueret af Sig og Is Runerne. Is Rune er årets nord-sydlige linje og symboliserer livet eller personligheden.

Tyr Rune: Ærede selvopofrelse Tyr
Rune symboliserer den germanske krigsgud, Tyr (eller Ziu eller Zeus). Dens betydning er selvopofrelse for æres skyld.

Fa (eller Fe) Rune:
Riches Fe er fra det germanske *foder,* eller 'gårddyr', der symboliserer rigdomme. Fa- og Tyr-runerne betegner tilsammen selvopofrelse indtil døden, på trods af materielle eller verdslige goder.

Man Rune: Fødsel
De løftede arme viser fødslen af et levende væsen.

Yr Rune: Død
De nedadrettede arme indikerer et levende væsens død. Man og Yr Runes er taget fra egerne på Solhjulet.

Ing Rune: At blive født
Ordet *Ing* bruges i moderne tysk som suffiks for hundredvis af ord. Runen viser koblingen af to livsbærere og bruges derfor til bryllupper.

Odal (eller Alod) Rune:
Slægtskab Odal Rune står for alt, hvad vi forbinder med fædrelandet, familiegodset, slægtsgården og jorden.

Machine Translated by Google

Fødselsdagsfejringen

Selvom det ikke er en af årets store festdage, fortjener fødselsdagen omtale, da det er en årlig fest for hvert medlem af familien. Som sådan bør det være omhyggeligt organiseret af hele familien.

Pyntet med stearinlys står fødselsdagsbarnets Jul-tallerken på familiens kiste omgivet af små gaver, årstidens kage og blomster. Der skal være en lille mængde jord på Jul-pladen, og Jul-stage i lertøj skal være omgivet af små stearinlys svarende til barnets alder. Lysene kunne også arrangeres på den ydre ring af Jul-kransen. Alternativt kan du købe en smuk træring, dekoreret med runebogstaver.

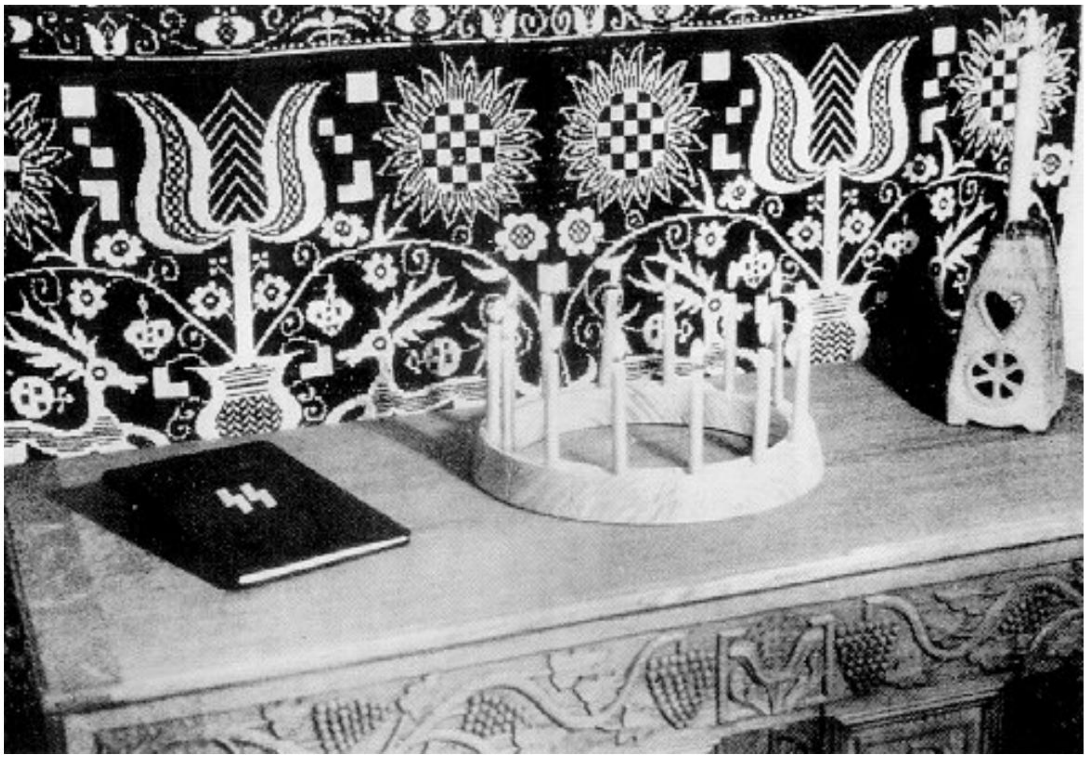

Geburtstagsringen eller 'fødselsdagsringen '

Fødselsdagsringen kan rumme 14 stearinlys. Hvert år tændes et ekstra lys, indtil barnet i en alder af 14 slutter sig til Hitler-Jugend eller Bund Deutscher Mädel og begynder at forme sit eget liv. På hver side af fødselsdagsringen er Jul lertøjslysestagen og familiebogen. En keramisk lysring fås hos Porzellan-Allach GmbH.

En generel regel om gavegivning er, at gavens værdi ikke er knyttet til dens kommercielle værdi, men derimod til den omhu og opmærksomhed, den er lavet eller valgt med, og til det deraf følgende bånd, den skaber mellem giver og modtager. Når du giver gaver til børn, skal du passe på ikke at forkæle dem.

Machine Translated by Google

Særlige festligheder i familien

Fire særlige festligheder afholdes inden for rammerne af SS-familien:

1. Navngivningen af barnet, 2.
Indmeldelsen af barnet i SS ungdomsorganisationer, 3. Vielsesceremonien
og hustruens indsættelse i SS, 4. Begravelsen af familiemedlemmer.

Selv den dag i dag synes det umuligt for mange mennesker at forestille sig disse højtider uden kirken og dens tjenere. Især kvindefolket er blevet holdt fanget af pynten fra bryllupsslør, røgelse, orgelmusik og mørke kirker; og de har næppe troet, at de kunne undvære dem.

Partiet og dets organisationer søger at fremme fejringen af disse festlige lejligheder i overensstemmelse med vores ideologier. Men gentagne gange er det blevet observeret, at kirkens ceremonier blot blev kopieret, hvor statens embedsmænd udførte de vigtigste handlinger, og at festlighederne blev brugt til propagandaformål uden for familien.

Det skal gentages: Vores fejringer skal afspejle vores ideologi. De skal være enkle, klare og konkrete. Først da kan vi fuldt ud forstå og værdsætte dem, og først da vil de give os indre styrke. Den nordiske mand afviser absolut enhver mystisk atmosfære skabt af lyseffekter, dejlige lugte og ophidsende taler. Vi ved, at vores følelser bliver dybt bevægede, når vi har en klar og sand forståelse af de større sammenhænge i vores skæbne. Vi er gladest, når vi får ny styrke og viljestyrke fra sådan en festlig time.

Vores fejringer bør bæres af alle involveredes kammeratskab, deltagelse og følelse af at høre til. Heri adskiller de sig allerede fra rutinemæssige kirkefester. Taleren bør variere ved enhver lejlighed og bør ikke altid være enhedsleder eller seniorleder. En nær ven eller kammerat er ofte meget bedre rustet til at gøre hæderen.

Invitationer bør kun gå til de faktiske deltagere. Enhver teatralsk udvidelse af denne kreds fordømmes kraftigt.

Følgende retningslinjer præsenterer en godkendt måde at fejre på, som ægte SS-mænd og -kvinder bør. Men enhver familie bør finde en formular inden for disse retningslinjer, der passer bedst til dens omstændigheder.

Navngivningen af barnet

Navngivningen til barnet er en familiefest, hvor kun forældrene og de allernærmeste slægtninge, sammen med nogle nære SS-venner til faderen, er til stede. Faderen eller dennes fuldmægtig vil oplyse navnet, og et SS-medlem vil acceptere barnet i SS-fællesskabet.

Machine Translated by Google

Opgivelsen af navn bør finde sted i familiens hjem. Værelserne skal dekoreres med grønt og blomster. Familien vil sidde i en halvcirkel, med forældrene i midten og moderen, der holder barnet.

Den, der giver navnet, enten faderen eller et andet medlem af familien, hvis han ønsker det, taler først. Talen skal være kort og enkel, takke moderen og forbinde navnet med barnet.

Det rigtige valg af et navn er af største betydning. Læs venligst navnebogen af BV Selchow, som tilbyder en samling af gode gamle tyske navne sammen med deres betydninger. Den indeholder også et afsnit om udenlandske navne og deres oprindelseslande for at advare mod deres
bruge.

SS-medlemmet vil nu modtage barnet i SS-samfundet. Han vil også tale enkelt, som en ven af faderen. Emner han kunne tale om er:

1. Det opvoksende Tyskland, hvori barnet vil vokse op, 2. Førerens kærlighed til alle børn, 3. Førerens ærbødighed for mødre, 4. Kvindens ædle gerning ved at bidrage til Folkets forøgelse, 5. Pligterne af SS-medlemmer inden for den bredere SS-familie.

Machine Translated by Google

SS-medlemmet giver så en lille gave til moderen. Det kan være en Ancestry Book eller et smykke såsom en broche. I nogle områder af Tyskland (Slesvig-Holsten, Köln) ejer hvert SS-kompagni nogle vugger, som bringes til den nyfødtes hus. Meget trængende familier får en gratis layette, og hver babys navn er indgraveret på en vugge.

Barnet skal have sin egen Jul-plade på dagen for navngivning. Jul-pladen vil blive brugt til hver fødselsdag og til enhver stor fest i de kommende år.

Navneceremonien afsluttes med enten et festmåltid eller en hyggelig snak omkring kaffebordet. Der kan afspilles noget let musik.

SS-ungdomsorganisationerne I en alder af 10 og
14 tager unge tyskere vigtige skridt for deres fremtid: De afgiver deres første løfte til føreren som 10-årig og sværger deres første lydighedsed som 14-årig. De bliver også medlemmer af den relevante politiske organisationer, hvor de vil blive uddannet inden for kredsen af deres kammerater. Disse to vigtige dage i de unge drenges og pigers liv bliver årlige festligheder for deres nationalsocialistiske familier.

Kirken vælger disse aldre til et barns første nadver og konfirmation. Men en stor del af barnets opmærksomhed og forventninger ved disse lejligheder centrerer sig om det nye jakkesæt, den nye kjole, den nye bønnebog, gaven fra fadderne. Den 10-årige forstår næsten ikke noget af begivenhederne i kirken, og den 14-årige forstår ikke meget mere.

Men den 10-årige søn og datter af en nationalsocialistisk forælder ved præcis, hvad der sker med dem, når de den 19. april bærer Jungvolkens eller den smukke uniform.
Jungmädel, efter at have sunget en højtidelig sang og lyttet til den kammeratlige tale fra Sektionsleder proklamerer de sammen med tusindvis af andre i riget:

> *Jeg lover at gøre min pligt i det tyske Jungvolk / Jungmädel med kærlighed og loyalitet over for Führer og vores flag, så hjælp mig Gud.*

Når en dreng forkynder disse ord, ser han en ny verden lyse op, som han nu tilhører, en verden af hærtrommer, trompeter, marchende kammerater, flag og ledere. Forældrene står ved siden af og er glade for, at de kunne give føreren den bedste fødselsdagsgave, de overhovedet kunne give ham, og takker ham derfor for alt, hvad han har gjort.

Herhjemme vil den 10-årige være familiens centrum. Han eller hun får en lille gave: måske et billede af føreren, en bog eller det pænt skrevne løfte, der netop er taget. Familiemåltidet skal være festligt, med blomster, der pifter bordet op og med barnets yndlingsmad. Faderen vil sige et par ord som en påmindelse om vigtigheden af denne dag, som helt sikkert vil blive husket gennem hele barnets liv, og dermed give en følelse af retning for fremtiden.

Machine Translated by Google

I en alder af 14 træder drengene op fra Jungvolk til Hitler-Jugend, og pigerne fra Jungmädel ind i Bund Deutscher Mädel.

Livets vendepunkt: børn bliver optaget i Hitler-Jugend og Bund Deutscher Mädel

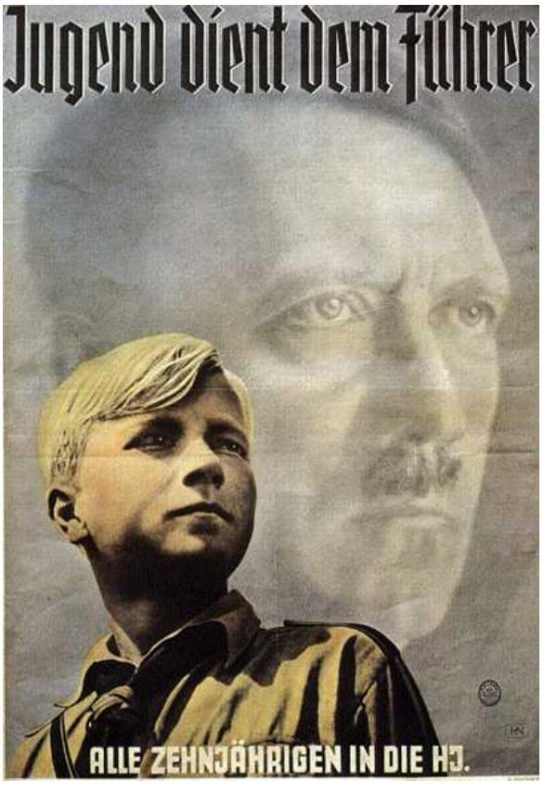

Machine Translated by Google

Den højtidelige ceremoni finder sted den 20. april, Førerens fødselsdag. Den aflagte eds ord er:

> *Jeg lover at tjene Führer Adolf Hitler ægte og uselvisk i Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Jeg lover altid at arbejde for den tyske ungdoms enhed og kammeratskab. Jeg lover lydighed til Reichs ungdomsleder og alle lederne af Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Jeg lover altid at være vores hellige flag værdig, så hjælp mig Gud.*

Dette højtidelige løfte bør gentages på den måde, denne dag fejres af hele familien.

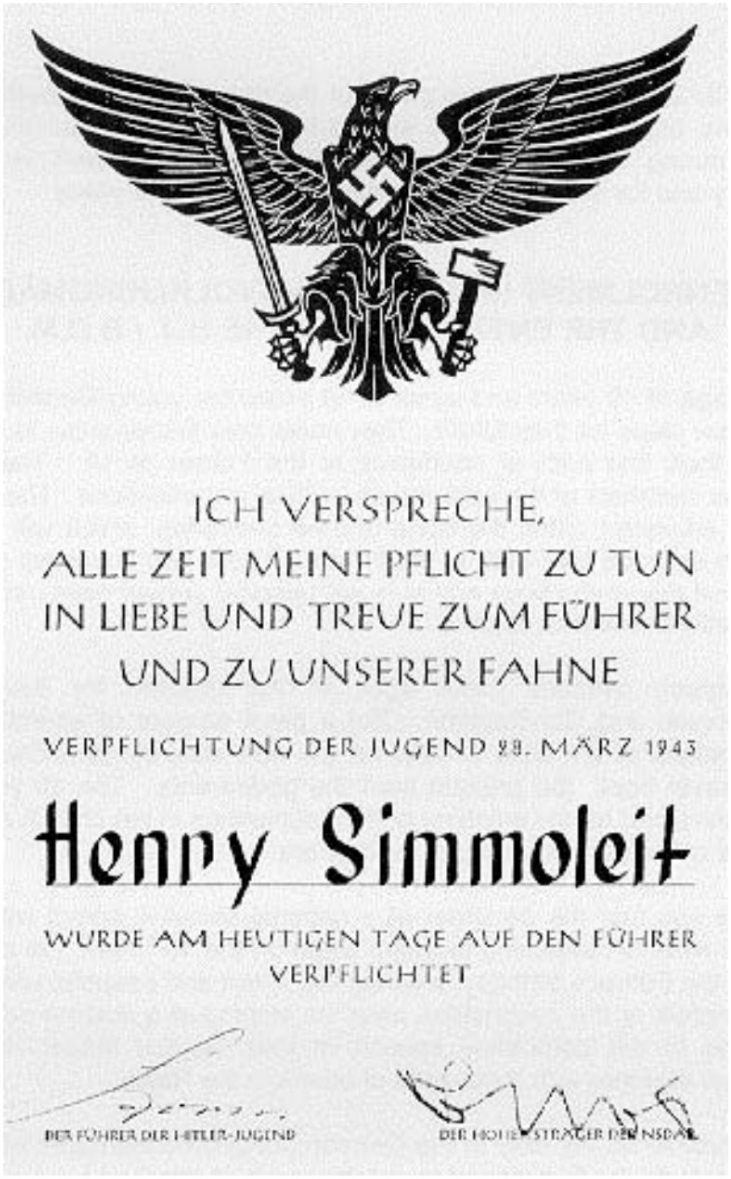

Eden på billedet ovenfor blev aflagt af Henry Simmoleit, da han sluttede sig til Hitler-Jugend. Citatet er dateret 28. marts 1943. Mange eder blev aflagt omkring tidspunktet for Hitlers fødselsdag.

Machine Translated by Google

Bryllupsceremonien og konens indsættelse i SS

Siden 1875 har loven krævet, at ethvert ægteskab skal anerkendes af staten. Alligevel ser mange mennesker den kirkelige ceremoni som vigtigere, da indtil begyndelsen af Det Andet Rige kun kirkebrylluppet blev anset for gyldigt. Dette synspunkt er endda blevet opmuntret af statens embedsmænd selv, som ofte har udført den borgerlige ceremoni i kolde, mørke og triste lokaler, hvilket gør det til en ren formalitet.

Det Tredje Rige har et andet syn på ægteskabet: det ser det som statens kerne. Folk, der ønsker at gifte sig, rådgives og testes for egnethed og for genetisk sundhed. Staten tager sig af familien, søger så vidt muligt at fjerne økonomiske hindringer og understreger i stigende grad familiens betydning.

Alle disse ændringer skulle nu kunne mærkes ved et bryllup i Registreringskontoret. I nogle tilfælde har lokale myndigheder endda stillet et dejligt lokale til rådighed til ceremonien. Med tiden vil statslige embedsmænd i smarte uniformer udføre ceremonien i overensstemmelse med Reichsführer-SS' edikter.

I mellemtiden kan brylluppet af en SS-mand forrettes af enhver højtstående SS-embedsmand. Udvekslingen af ringe bør følge bryllupsløfterne.

Dette billede viser bryllupssalen i den lille by Thalheim, nær Wels. Førerens ord pryder væggen:

Die Familie ist die kleinste, aber wertvollste Einheit im Aufbau des ganzen Staatsgefüges.

Familien er den mindste, men vigtigste enhed i opbygningen af hele statsstrukturen.

Machine Translated by Google

Brudgommen holder sin SS Dolk samt en bryllupsudgave af *Mein Kampf ,* der blev givet til parret under ceremonien. Brudens kjole skal være festlig, men sløret og brudekransen på billedet her er orientalske traditioner og bør undgås.

Parret bør være sammenlagt som mand og hustru i Registry Ceremony. SS -*Eheweihe,* eller 'ægteskabsvelsignelse', afbilledet ovenfor fra Wewelsburg Slot i 1935, lugter for meget af meningsløse kirkeritualer og bør undgås.

Machine Translated by Google

Bryllupsmåltidet bør finde sted i det nygifte pars hjem, hvis det overhovedet er muligt. Bordene skal være udsmykket med grønt og blomster, med særlig opmærksomhed på brudeparrets steder. Forskellige grupper med tilknytning til SS kan hjælpe med madlavning, musik, dekorationer og så videre. Disse grupper omfatter Hitler-Jugend, Bund Deutscher Mädel og NS-Frauenschaft.

Det er nu, ved måltidet, at konen bliver optaget i SS. En nær SS-ven burde sidde overfor parret. Lige før måltidet starter eller i begyndelsen af det, henvender han sig til ægteparret om den værdi og respekt, staten og SS har for familien og vigtigheden af at bevare folket. Han burde tale om SS-mottoet *Meine Ehre heißt Treue,* 'My Honor Is Loyalty', som nu også bliver mottoet for kvinden. Han bør påpege, at så længe parret overholder SS-lovene og udfører deres pligt, vil SS beskytte dem.

Taleren accepterer derefter kvinden i SS'ernes rækker og overrækker parret en lille gave, måske en bog eller et billede. Han giver dem også en træplade med brød og salt og to lerkrus. Disse gaver skal minde dem om at holde fast i en enkel og ren livsstil.

Jo tættere venskabet er mellem taler og par, jo mere meningsfuld er hans tale. Han var vidne til væksten i forholdet og kærligheden mellem brud og brudgom, såvel som de lejlighedsvise uoverensstemmelser, der blev løst hurtigt på ægte SS-manér. Han hjalp dem også med at komme tættere på hinanden.

Talerens ord skal slutte med en *Sieg Heil* for føreren og for de nygifte. Resten af festen skal være glad og om muligt afsluttes med dans.

I 1933 blev 50 nationalsocialistiske par gift i Lazaruskirken i Berlin

Machine Translated by Google

Begravelsesritualerne

Denne mest højtidelige af vores fejringer skal være den mest nøje planlagt. Det er SS-enhedslederens pligt at sørge for, at alt kører glat. Han kan vælge sine bedste SS-mænd for at sikre det.

Først vil enhedslederen besøge sin SS-kammerats hustru eller forældre for at se, hvordan han kan hjælpe. Han vil gøre sit bedste for at lindre deres smerte og følelser af hjælpeløshed, og hjælpe familien i en mandig vej.

Samtidig starter han forberedelserne til begravelsen, som er langt mere ligetil nu, hvor alle de komplikationer, der før opstod ved behovet for en kirkelig begravelse, blev fejet til side ved et dekret fra indenrigsministeren i 1939.

Det at ligge i staten vil ske enten i den afdødes hjem, hans arbejdsplads, SS-mødestedet eller kirkegården. I alle tilfælde undtagen det sidste skal kisten stå midt i rummet, draperet med SS-flaget og bære den afdødes dolk og kasket. Seks SS-mænd i uniform, iført stålhjelme og hvide handsker, sørger for Æresgarden.

Lokalet er dekoreret med blomster og grønt af SS-mandens kammerater. Den enkle grønne grankrans, tegn på evigt fornyelse af liv, bør vise SS-runerne på sit bånd og placeres på kisten som en hilsen fra den afdødes SS-enhed og fra Reichsführer-SS.

Familien bør have privat tid til at sige farvel inden den offentlige ceremoni, som skal efterfølges af gåturen til kirkegården. Kisten bør transporteres på en åben, flad vogn, så SS-flaget kan ses på afstand. Heste skal ikke være klædt i sort, men vognen skal pyntes med grønt.

De seks pallebærere går ved siden af vognen. SS-musikerne og SS-enheden går foran kisten, familiemedlemmerne og nære venner bag den. Andre kan følge efter, og alle kranse transporteres på en separat vogn.

Ved gravkanten er kisten stillet til syne. Der skal kun spilles ét stykke musik, hvorefter Enhedschefen siger et par inderlige ord om den afdødes liv og hans pligtfølelse og engagement i SS, sin familie og sit arbejde. De sørgende bliver mindet om, at han er vendt tilbage til sine forfædre og vil leve videre i sine børn og i SS-ordenen.

Derefter tager enhedschefen SS-mandsdolken, hvis klinge bærer SS-mottoet *Meine Ehre heißt Treue,* fra kisten og udveksler den med dolken fra en pårørende eller nær SS-kammerat, som et tegn på fortsættelsen af SS gennem kamp og pligt.

SS pallebærerne sænker nu kisten langsomt ned i graven til lyden af et trommeslag og en salve fra Æresgarden. Æresgarden bør ikke stå for tæt på graven, da hustruer og mødre er kede af den høje lyd fra skud.

Machine Translated by Google

Efter at kisten er blevet sænket, kan de pårørende og nære venner træde frem for at smide blomster i graven.
Så vil SS-kammeraterne begynde at fylde graven op i højtidelig stilhed.
Når de er færdige, danner SS-mændene en ring omkring graven og synger SS-sangen om loyalitet. Det er især vigtigt, at denne sidste del af ceremonien er fejlfri.

Begravelserne af SS-mænds koner er i det væsentlige de samme bortset fra udvekslingen af Dolke.
Det er Enhedschefens pligt at støtte sine mænd på enhver mulig måde i tilfælde af en
begravelse af en kone eller et barn.

Ved alle disse triste og højtidelige lejligheder vil SS's styrke, enhed og kammeratskab være den største trøst for den sørgende SS-mand, og hjælpe ham i tide med at overvinde sin sorg og sorg.

SS-mandens ed

Det er passende at afslutte denne opsummering af fejringerne i SS-familiens liv med SS-mandens ed:

> *Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, as Führer und Kanzler des Reiches Treue und Tapferkeit. Ich gelobe Dir und den von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, so wahr mir Gott helfe.*
>
> *Jeg sværger til dig, Adolf Hitler, som Führer og rigskansler, loyalitet og mod. Jeg lover dig og mine overordnede, som du har udvalgt, lydighed til døden, så hjælp mig Gud.*

Machine Translated by Google